

سفرهای نوروزی ۱۴۰۰

بر اساس اطلاعات مرکز مدیریت راه‌های سازمان راه‌داری و حمل و نقل جاده‌ای کشور، در ایام نوروز امسال (از ۲۰ اسفند ۹۹ تا ۱۳ فروردین ۱۴۰۰) با افزایش ۹۳ درصدی تردها در مقایسه با نوروز سال قبل مواجه بودیم.

بیشترین میزان تردد

۶ فروردین ۱۴۰۰

۲ میلیون تردد

۲ میلیون و ۵۰۰ هزار سفر

بیشترین تردد بین استانی

کرج و تهران

استان‌های با بیشترین مسافر نوروزی

خراسان رضوی

فارس

اصفهان

مازندران

گیلان

آذربایجان شرقی

استان‌های با کمترین مسافر نوروزی

ایلام

سیستان و بلوچستان

کهگیلویه و بویراحمد

خراسان شمالی

منبع: ایمن

استان‌های با رشد منفی ورود خودرو

کهگیلویه و بویراحمد بیشترین رشد تردد

۷۸۳ هزار و ۱۳۹ خودرو

گزارش

رئیس‌جمهور روسیه ماندگار تا ۲۰۳۶

پوتین پا از کفش قدرت بیرون نمی‌کشد

تداوم راهبری روسیه تا ۸۳ سالگی

دیکتاتوری پوتین را تاب آورده به «آرمان ملی» می‌گوید: جامعه روسیه با شیوه تفکری که در زمان شوروی بوده رشد یافته و هنوز هم با آن سیستم آشناست. برای همین اقدامات پوتین که البته شکل و شمایل انتخابات و فرآیند و... هم به خود می‌گیرد به نظر مردم این کشور بدتر از آن دوران نیست. از سویی پوتین نسبت به گذشتگان موفق تر است، درآمد ملی روسیه افزایش یافته است، ضمن آنکه او یکی از عجیب‌ترین و بزرگترین کارها را که اشغال و تصرف کریمه بوده است انجام داده و این یک افتخار آفرینی برای ناسیونالیست‌های روس به شمار می‌آید. او در مورد اوکراین و سایر کشورها گردن‌افرازی می‌کند و در برابر ناتو ایستاده است. بخشی از گرجستان را تصرف کرده که غرب نیز عملاً کار خاصی انجام نداده و سکوت کرده است. پوتین امروز پایگاه‌های هسته‌ای‌اش را حتی در قطب شمال نیز استقرار داده و مجموعه این‌ها، برگ برنده او نزد افکار عمومی روسیه است که خود را برتر از غرب می‌داند. برای همین نیز اکثریت در نهایت همراه و همگام با پوتین می‌شوند. وی اضافه می‌کند: از سویی دیگر مخالف جدی او ناولتی معمولاً به گرایش‌های غربی متهم می‌شوند؛ مثلاً همین که او در بیمارستانی در آلمان بستری شد از دلایل این موضوع است. وی درباره اینکه آیا همه پرس‌پرسی روسیه را می‌توان دلیلی بر تداوم حکومت روسیه از سوی پوتین دانست اظهار می‌کند: قطعاً روسیه قابل قیاس با پاریس و واشنگتن نیست و در کشوری که همواره استبداد نظامی وجود داشته، این سبک از رای‌گیری‌ها دموکراسی به شمار می‌آید؛ ضمن اینکه اغلب رای‌دهندگان پوتین افراد بالای ۴۰ تا ۵۰ سال هستند که با همان سیستم کمونیستی و استالینی شکل گرفته‌اند. بیگدلی پیرامون این که ما اخیراً بزرگ‌ترین تظاهرات مخالفان پوتین و سرکوب آن را شاهد بودیم آیا آنها می‌توانند مانع تداوم حکمرانی وی در آینده باشند، اظهار می‌کند: پوتین خود یک چهره کاملاً امنیتی است. سیستم‌های امنیتی قدرتمند روسیه نیز نفوذناپذیر هستند. او خود مدت‌ها در کاگ ب بوده است و اساساً چیزی تا ۲۰۲۶ نمی‌تواند منجر به سقوط و عبور از نیروهای امنیتی روسیه شود. همان‌طور که برگ‌های برنده‌ای که وی دارد نیز در این زمینه به کمک او آمده است. هر چند این اقدام پوتین برخلاف اخلاق سیاسی بوده و در نهایت این حجم از ماندگاری بر قدرت باعث می‌شود تاریخ به خوبی از او یاد نکند.

چیزی حدود ۴۰۰ هزار نیروی شبه‌نظامی و پلیس تنها برای خدمت به خود او تربیت شده‌اند. مردانی که همگی عینک آفتابی به چشم می‌زنند و تکواندو کا و بوکسورهای حرفه‌ای هستند. از سال ۲۰۰۰ که پوتین قدرت را در مسکو به دست گرفته، مفهوم قدرت را در سیطره دیده است. روسیه اگر چه در اسم فدراسیون است و سیستمی فدراتیو دارد اما در عمل تمامی تصمیم‌های مهم و حیاتی از کرملین و از سوی ولادیمیر پوتین گرفته و ابلاغ می‌شود؛ رهبری قدرت طلب و تمرکزگرا که خیلی فراتر از تزارها می‌اندیشد و همواره حضور همیشگی‌اش در قدرت با این موضوع توجیه می‌شود که تعداد مراکز تصمیم‌گیری در روسیه به بی‌ثباتی منجر خواهد شد. همه این‌ها در حالی است که پوتین با قانون جدید تا ۸۳ سالگی رئیس‌جمهور می‌ماند. ولادیمیر پوتین در حالی دست به چنین اقداماتی زده است که الکسی ناولتی، منتقد سرشناس رئیس‌جمهوری روسیه که اکنون در زندان به سر می‌برد نتایج همه‌پرسی سال گذشته در این کشور را «دروغی بزرگ» توصیف کرده بود. از سویی پوتین اخیراً بزرگ‌ترین تظاهرات مخالفانش را سرکوب کرده و البته او متهم به این است که ناولتی را با مسمومیت می‌خواست به قتل برساند. در عوض ناولتی اکنون در زندان است و بسیاری از هوادارانش نیز همین‌طور هستند؛ یا در بازداشت یا سرخورده یا مغضوب.

چرا روسیه تاب می‌آورد

علی بیگدلی، کارشناس مسائل بین‌الملل در این باره که چرا روسیه تا این حد

پس از سخنرانی ولادیمیر پوتین مبنی بر لزوم تغییرات اساسی در این کشور، استعفا کامل دولت را به رئیس‌جمهوری تقدیم کرده بود و این حرکت جدی‌تر برای این بود تا پوتین تمام چیزها را در دست بگیرد و این قدرت تداوم داشته باشد. پوتین باز هم با برگزاری مراسمی که آن را یک همه‌پرسی توصیف می‌کند ماند تا سال ۲۰۳۶. برخی درباره سر نوشت پوتین بعد از ۲۰۲۴ این شایعه را مطرح می‌کردند که پوتین از ۲۰۲۴ به جای نخست‌وزیر شدن می‌تواند شورای دولتی جدید را رهبری کند و اگر این اتفاق رخ دهد احتمال می‌رود او همچنان آخرین حرف را در روسیه بزند و معتقد بودند او در جزئیات ورود نخواهد کرد، اما همه چیز تحت کنترلش خواهد بود. آن‌ها می‌گفتند نقش آتی شورای دولتی مشخص نیست، اما می‌تواند پوتین را به یک قاضی بدل کند؛ به این معنا که وقتی اختلاف وجود دارد، شورای دولتی می‌تواند حرف آخر را بزند. اما اقدام پوتین در این همه‌پرسی نشان داد او به چنین نقش‌هایی رضایت نمی‌دهد و باید نقش همیشگی خود را در حکومت ادامه دهد و دوروز پیش هم با امضای آن به صورت قانون این موضوع را به خوبی به نمایش گذاشت. او در توجیه لزوم اصلاح قانون اساسی گفته بود رف محدودیت نامزدی مجدد او در انتخابات باعث شد اطرافیان و همکارانش به جای جانشینی او روی کار خودشان متمرکز شوند. شکل و شمایل رئیس‌جمهور روسیه عملاً تمثیلی است از یک دیکتاتوری روتوش شده که سالانه هزینه‌های هنگفتی را صرف تجهیز تیم حفاظتی‌اش می‌کند؛

آرمان ملی - امید کاجیان: ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور دیکتاتور روسیه که از سال ۲۰۰۰ عیان قدرت به دست گرفته است و تاکنون با وضع قوانین جدید، حضور خود را در جایگاه ریاست‌جمهوری این کشور تبدیل به اتفاقی مادام‌العمر کرده تلاش‌هایش برای ایقاعی قدرت همچنان تداوم دارد و حالا قانون ماندن خود را تا سال ۲۰۳۶ امضا کرده است. قانون پیشین روسیه به پوتین اجازه نمی‌داد تا ۲۰۲۴ بیشتر رئیس‌جمهور روسیه باشد؛ قانونی که البته خود پوتین باعث ایجاد آن شده بود و گر نه تا همین الان نیز نباید او رئیس‌جمهور می‌ماند. شاید خیلی‌ها فکر می‌کردند که بعد از سال ۲۰۰۸ باید دوره ریاست‌جمهوری او را تمام شده بدانیم، اما او همان موقع مدل پوتین -مدودف را ابداع کرد تا بعد از او رئیس دفترش رئیس‌جمهور شود و خود نخست‌وزیر، تا عملاً قدرت را در دست خویش نگه دارد. بعد از این هم انتخابات ریاست‌جمهوری که بنا بود دو دوره چهار ساله باشد، به دو دوره شش ساله تبدیل شد تا راه پوتین برای ماندن بیشتر باز شود و از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۲۴ باز هم در مسند قدرت بنشیند. اکنون که او دوباره دوران حکومت‌داری خود را به پایان نزدیک می‌بیند با وضع قانونی دیگر باز هم به طول عمر سیاسی خود اضافه کرده، روندی که مشخص نیست تا چه زمانی بناست ادامه داشته باشد. برگزاری یک همه‌پرسی صورتی دیگر که اعلام شد ۶۵ درصد مردم روسیه در آن شرکت کردند و از این ۶۵ درصد، بیش از ۷۵ درصد نیز با آن موافقت کرده‌اند. اینکه پوتین دوباره بتواند برای سال‌های ۲۰۲۴ و ۲۰۳۰ نیز کاندیدا شود -با توجه به اینکه اساساً او تمامی مخالفان خود را در طول این سال‌ها سرکوب کرده است و عملاً جدی‌ترین آنها الکسی ناولتی را نیز در زندان انداخته است -می‌توان به این نتیجه رسید که او همچنان در قرن بیست‌ویکم، پیشتاز تر از هر تزار روسی و هر امپراتوری و هر دیکتاتوری تا ۲۰۳۶ خواهد ماند. رئیس‌جمهور روسیه دو روزی است که قانون انتخابات را که به وی اجازه می‌دهد تا سال ۲۰۳۶ در قدرت بماند، امضا کرده است. قانون قبلی روسیه اجازه نمی‌داد، بیش از دو بار در این سمت به صورت متوالی باقی بماند. اما حالا او حتی دیگر نیازی نمی‌بیند که سیاست پوتین -مدودف را ادامه دهد. همه اینها در حالی است که مدودف کمتر از یک‌سال و نیم پیش، ساعتی